

Til § 13.

8) 1ste Stykke udgaar.

9) I 2det Stykke, 4de Linie, udgaar Ordene „— jfr. dog § 20.“

10) Som nyt Stykke tilføjes:

„I Tilfælde, hvor det drejer sig om en Sag, der vil medføre store Udgifter, og hvor Sagen har Betydning for hele Landet eller store Dele deraf, medens den By- eller Amtskommune, hvori det paa-gældende Omraade ligger, ikke har særlig Interesse i Sagen, kan Fredningsnævnet bestemme, at Statskassen skal udrede indtil to Trediedele af Erstatningen.“

Til § 14.

11) 2det Stykke udgaar.

Ny Paragraf.

12) Efter § 15 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„§ 16.

Enhver Kendelse, der medfører Ud-gift for det offentlige til Erstatningsud-redelse af over 200 Kr., skal af Frednings-nævnet forelægges for Overfredningsnæv-net. Hvis Overfredningsnævnets Kendelse medfører saadan Udgift til et Beløb af over 2,000 Kr., fremsendes Kendelsen af Overfredningsnævnet til Justitsministeren, der afgør, om han vil fremme Sagen ved at søge Bevilling paa Finansloven til at udrede Statskassens Andel af Beløbet. Naar Statens Andel er bevilget, er der-med ogsaa vedkommende By- og Amts-kommuner forpligtede til at udrede deres Andel af Beløbet.“

Ny Paragraf.

13) Efter § 15 indsættes en ny Para-graf, saalydende:

„§ 00 [§ 17].

Forinden Spørgsmaalet om Fredning er endelig afgjort, maa der ikke fore-tages nogen Foranstaltning, der kan danne Hindring for eller vanskeliggøre Sagens Gennemførelse. Bliver Fredning ikke gen-nemført, skal Overfredningsnævnet paa Be-gæring ved Kendelse afgøre, hvorvidt der tilkommer Ejeren eller andre Erstatning i Anledning af sket Forsinkelse.“

Til § 19.

14) Paragraffen affattes saaledes:

„Med Hensyn til den udyrkede og for Plantevækst blottede Strandbred, der ikke før den 1. Januar 1916 var inddraget un-der Havearealer eller under en paa Ejen-dommen dreven Erhvervsvirksomhed, bliver de foranstaaende Regler at anvende med følgende nærmere Bestemmelser:

a) Krav om Færdselsret kan rejses af vedkommende Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institution, der er anerkendt af Justitsministeren til Udøvelse af den i § 4 nævnte Forslagsret. Be-gæring herom indgives til Fredningsnæv-nets Formand og skal indeholde en be-stemt Angivelse af de Strækninger, til hvilke Adgang ønskes, samt af Grundene til, at Kravet rejses. Naar saadan Be-gæring fremkommer, er Nævnet pligtigt at fremme Sagen overensstemmende med Reg-lerne i §§ 7 og 8.

b) De i § 1, 2det Stykke, foreskrevne Betingelser for Færdselsret antages at være til Stede, medmindre det modsatte godtgøres fra Ejeren Side.

c) Erstatning tilkendes kun for be-stemt paaviselig Skade, Værdiforringelse af Ejendom eller Ulemper.

d) Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler — særlig § 1, 2det Stykke, og § 5 — afsagt Kendelse er givet Adgang dertil.

e) Paa den frie Strandbred maa der ikke uden Fredningsnævnets Samtykke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel. Herfra und-tages dog Høfder, Aalegaard, Kreaturhegn og Badeindretninger, naar der holdes Pas-sage aaben bag om, over eller gennem de paagældende Anlæg.

f) Det paaahviler Fredningsnævnet at paase, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til de frie Strandbredder. Hvor saadanne Adgangsveje savnes, kan Fredningsnævnet henvende sig til Amts-raadet, der ved Kendelse bestemmer, at en dertil brugelig Gangsti skal optages paa Kommunens Gangstiregulativ i Over-ensstemmelse med Lov af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed. De Kom-munen herved paaførte Udgifter erstattes overensstemmende med Reglerne i denne Lov.“